

LOJZÍK A ZTRACENÉ KOŤÁTKO

Lenka Šimková

ilustrace Zuzana Slánská

ORIGONA

Copyright © Lenka Šimková
Illustrations © Zuzana Slánská

ID 050b-01

ISBN 978-80-88116-83-7

Milý Lojzíku,

*přejeme Ti k Tvému svátku všechno nejlepší,
hodně zdraví, štěstí
a moc dobrých kamarádů na hry.*

teta, strýc a Pája Novákovi ze sousedství

21. června 2025

V Českém Těšíně bydlí s maminkou, tatínkem a sestřičkou Zoinkou hnědooký hnědovlasý chlapeček Alois Drábek, hlavní hrdina této knížky. Narodil se 18. dubna 2022. Má rád zvířátka, svého kamaráda Páju a zelenou barvu.

A jedno zvířátko měl v tomto příběhu také doma. Neposedné bílé koťátko Lentilku. To Lojzíkovi jednoho dne pěkně zamotalo hlavu. Znenadání se totiž někam zatoulalo.

Pojďme si číst pěkně od začátku, ať se dozvíme, co se stalo a jak se situace nakonec vyřešila.

Sluníčko už nakukuje do pokojíčku a **Lojzík** se protahuje ve své postýlce. Není vůbec ospalý a těší se, že si bude hrát se svým koťátkem, které má pelíšek hned vedle jeho postele. Ale ouha! **Lentilka** je pryč! A první, co **Lojzík** spatří, je převržený koš. Papíry jsou rozsypané po koberci. Copak se to tady stalo?

*Každé ráno raničko
probouzí se sluníčko.
Své paprsky roztáhne,
z postýlky nás vytáhne.*

„Méďo – medvídku, Zůte – kašpárku, Ušáčku – plyšáčku, neviděli jste někde Lentilku?“ ptá se Lojzík svých oblíbených hraček. Ty však vrtí hlavičkami, co jim síly stačí. Kotě muselo zmizet ještě předtím, než se všichni probudili.

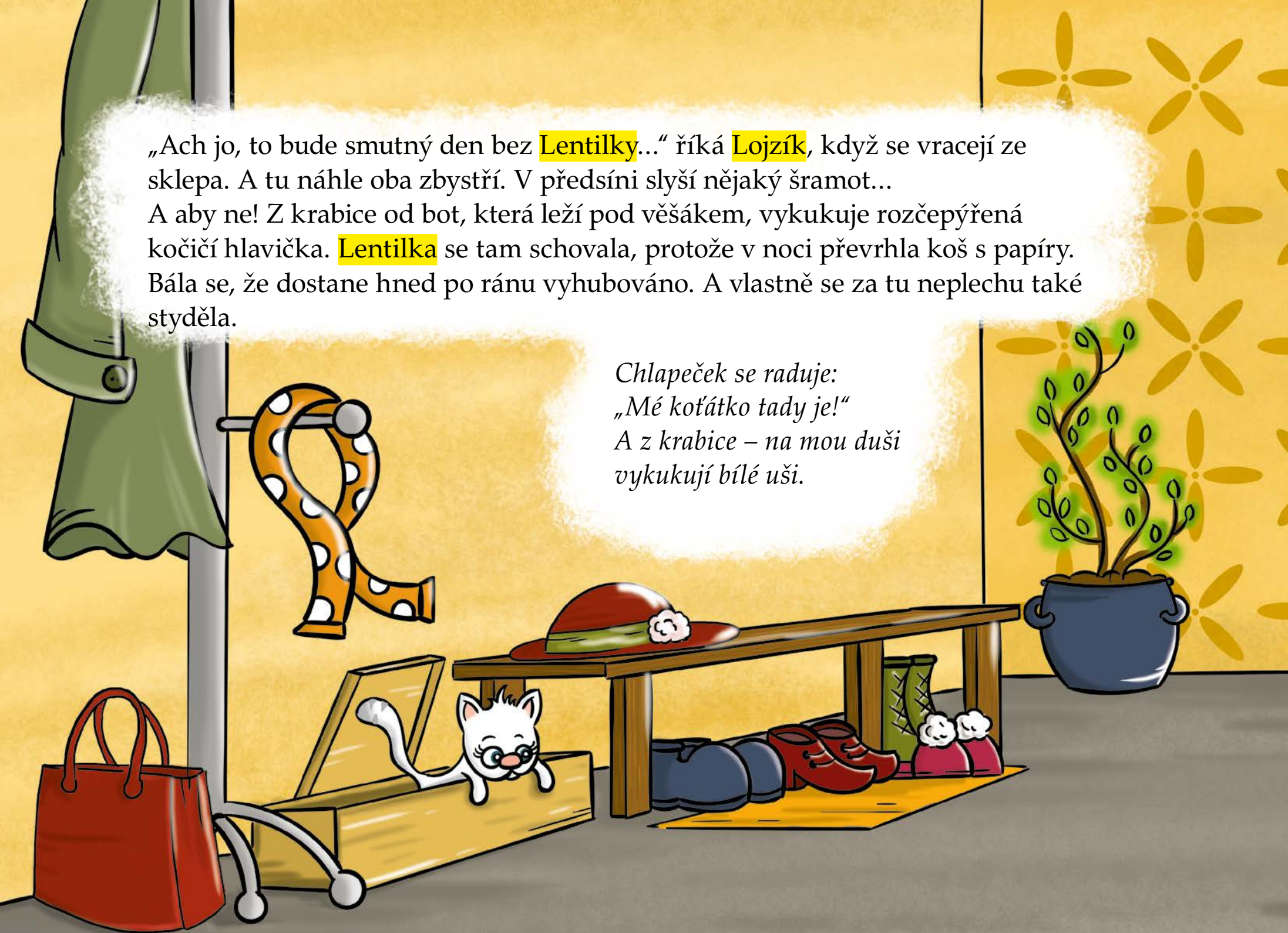

*Po klukovi zakrátko,
probouzí se koťátko.
Dnes si ale přivstalo,
někam se mu schovalo.*

„Ach jo, to bude smutný den bez **Lentilky**...” říká **Lojzík**, když se vrací ze sklepa. A tu náhle oba zbystří. V předsíni slyší nějaký šramot... A aby ne! Z krabice od bot, která leží pod věšákem, vykukuje rozčepýřená kočičí hlavička. **Lentilka** se tam schovala, protože v noci převrhla koš s papíry. Bála se, že dostane hned po ránu vyhubováno. A vlastně se za tu neplechu také styděla.

*Chlapeček se raduje:
„Mé koťátko tady je!”
A z krabice – na mou duši
vykukují bílé uši.*

„Ty moje malá **Lentilko** hloupá – to se přece může stát každému,“ ujišťuje **Lojzík** koťátko a drbe je mezi oušky. „Příště se nemusíš bát,“ hladí je po kožíšku a jdou si společně **s Pájou** hrát do pokojíčku. I přes všechny neplechy je to jeho **Lentilka**, kterou má pořád stejně rád! A malé kotě už zase spokojeně přede...

*Nehoda se může stát,
není třeba se hned bát!
Koťátko už dobře ví,
že se nikdo nezlobí.*

